

B. Christensen: Ja, jeg vil blot tillade mig at tilføie den ene Bemærkning, at forsaavidt der har været henpeget paa, at den foreslaaede Undersøgelse maaffee skulde være overflødig paa Grund af, at Finantsudvalget var nedfat, og at et Underudvalg af dette Udvalg beskjæftigede sig med denne Sag, saa kan jeg slet ikke lægge nogen Vægt derpaa, da Finansudvalgets og Underudvalgets Arbejder aabenbart maae fremskyndes saa meget, at de ikke for nærværende Forsamling kunne forelægge den Undersøgelse, der attraaes og tilstiges ved det gjorte Forslag.

Frieger: Jeg skal tillade mig at understøtte Sagens Fremme, da det for Diebliffet ikke er afgjort, naar Statsrevisorerne skulle vælges, eller hvilket Hverv der bliver dem overdraget.

Monrad: Jeg maa være aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 1ste District (B. Christensen) i, at Finantsudvalget ingenkunde kan paatage sig det Hverv, som det er tilstiget at overdrage den foreslaaede Commission. Finantsudvalget kan paa ingen Maade gjenemgaae og undersøge den hele Række af de i Fortiden bevilgede Pensioner; det vilde være et Arbejde, som langt vilde overgaae Finantsudvalgets Kræfter. En anden Sag er det derimod, at Finantsudvalget naturligtvis vil undersøge Tilgangen af Pensioner, saavel til Embedsmænd som til Enker og Børn, og vil stræbe, forsaavidt der maatte blive meddeelt det de nødvendige Oplysninger (Hør!), at undersøge og gjøre det indlysende for Thinget, hvorvidt det, som er foreslaaet af Finantsministeren, stemmer med de hidtil gjældende Regler. Hvad nu det foreliggende Forslag angaaer, maa jeg tilstaae, at jeg ikke rigtig fatter Diemedet med at nedsette en saadan Commission. Det, som i Fortiden er bevilget af Pensioner, det er jo bevilget ved kongelige Resolutioner, og man tvivler vel ikke om, at de bevilgede Pensioner virkelig stemme med de kongelige Resolutioner, ligesaaalidet som der vel egentlig kan være nogen Tvivl om, at Finantsministeren ikke gjør Udtællingen uden at have fuld Hjemmel derfor i de tidligere kongelige Resolutioner. Dette er vel altsaa ikke Forslagets Diemed, men man har formodentlig

nærmest tænkt paa, at der skulde kunne tilveiebringes en Nedsættelse af Pensionerne; thi jeg kan ikke troe, at den ærede Forslagsstiller har tænkt paa en Forøgelse, forsaavidt nemlig Noget skulde have faaet Noget for lidet (Latter); men, skulde dette være Diemedet, saa maa jeg tillade mig at bemærke, at de Embedsmænd, som nu afgaae, have en i Grundloven hjemlet Ret til at faae Pension efter de hidtil gjældende Regler, og naar nu de nye, de tilgaaende Pensionister have en saadan Ret, ligger det jo i selve Sagens Natur, at man, hvad angaaer de Pensioner, som allerede ere bevilgede i den forbigangne Tid, virkelig ikke kan reducere dem eller behandle dem paa en anden Maade end de tilgaaende Pensioner. Jeg skjønner altsaa ikke, at man med Hensyn til de Embedsmænd tilstaaede Pensioner, undtagen forsaavidt der skulde have fundet særdeles Vilkaarlighed Sted, kunde vente sig noget ialtsald betydeligt Resultat af en sliq Commissions Undersøgelser. Med Hensyn til Enker og Børn stiller Forholdet sig vel noget anderledes; men jeg maa dog her gjentage, hvad jeg allerede tidligere flere Gange har tilføiet mig at fremhæve, at hvad vi maae lægge særdeles Vægt paa, det er, at det engang er blevet bestemt under den tidligere Forsatning ved fuldgjældige kgl. Resolutioner, og at vi ikke uden haard Nød v end i g h e d skulle foretage nogen Nedsættelse i hvad der ved saadanne kgl. Resolutioner har faaet fuld Gyldighed og er blevet tilstiftet de Vedkommende. Den Fremgangsmaade, at gjøre Forandringer og Nedsættelse i det, som er bevilget ved tidligere kgl. Resolutioner, kan kun retfærdiggjøres ved meget extraordinaire Omstændigheder; det kunde alene retfærdiggjøres ved at det viste sig, at vore Finantsfers Tilstand var i den Grad fortvivlet, at det var nødvendigt at gribe til saadanne Forholdsregler; men hvis dette virkelig var Tilfældet, hvad jeg ikke antager — skjøndt jeg maa tilstaae, at vor finantstælle Tilstand slet ikke staaer saa lys for mig som for adskillige Andre i denne Forsamling — saa maatte man ikke alene eller udelukkende henvende Opmærksomheden paa Pensionerne, men saa maatte man tage den hele Statshusholdning under Overveielse, gaae ind paa at prøve ogsaa de for-